

कमण्डलुजलाक्षेपहतवीर्यान् इतौजसः ।
 ब्रह्माणी चाकरोच्छ्रून् येन येन स्म भावति ॥ ३२ ॥
 माहेश्वरी चिशूलेन तथा चक्रेण वैष्णवी ।
 दैत्यान् जघान कौमारी तथा शाक्त्यातिक्रोपना ॥ ३३ ॥
 ऐन्द्रीकूलिशपातेन शतशो दैत्यदानवाः ।
 पेतुर्विदारिताः पृथ्वां रुधिरौघप्रवर्षिणः ॥ ३४ ॥
 तुण्डप्रहारविध्वस्ता दंष्ट्राग्रक्षतवक्षसः ।
 वराहमूर्त्या न्यपतंश्चक्रेण च विदारिताः ॥ ३५ ॥
 नखैर्विदारितांश्चान्यान् भक्षयन्ती महासुरान् ।
 नारसिंही चचाराजौ नादापूर्णदिगम्बरा ॥ ३६ ॥
 चण्डाट्टहासैरसुराः शिवदूत्यभिदूषिताः ।
 पेतुः पृथिव्यां पतितास्तांश्चखादाय सा तदा ॥ ३७ ॥
 इति मातृगणं क्रुद्धं मर्दयन्तं महासुरान् ।
 दृष्ट्वाभ्युपायैर्विविधैर्नगुर्देवारिसैनिकाः ॥ ३८ ॥
 पलायनपरान् दृष्ट्वा दैत्यान्मातृगणार्दितान् ।
 योद्धुमभ्याययौ क्रुद्धो रक्तबीजो महासुरः ॥ ३९ ॥
 रक्तविन्दुर्यदा भूमौ पतत्यस्य शरीरतः ।
 समुत्पतति मेदिन्यास्तत्रमाणस्तदासुरः ॥ ४० ॥
 युयुधे स गदापाणिरिन्द्रशक्त्या महासुरः ।
 ततश्चैन्द्री स्ववज्रेण रक्तबीजमताडयत् ॥ ४१ ॥
 कुलिशेनाहतस्याशु तस्य सुखाव शोणितं ।
 समुत्तस्युक्ततो योधास्तद्रूपास्तत्पराक्रमाः ॥ ४२ ॥